

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 60 0 Ps 030074 22 Rev
Banjaluka, 07.06.2023. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Gorjane Popadić, kao predsjednika vijeća, Biljane Majkić Marinković i Tanje Bundalo, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca DOO P.G.I.B. Z., kojeg zastupa punomoćnik B.Z., advokat iz Z., protiv tuženog AD U.f.c. u stečajju, D., kojeg zastupa punomoćnik S.T., advokat iz B., radi utvrđenja izlučnog prava, vrijednost predmeta spora 109.000,00 KM, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 60 0 Ps 030074 22 Pž od 12.07.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.06.2023. godine donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Doboju broj 60 0 Ps 030074 20 Ps od 31.12.2021. godine, utvrđeno je da je osnovana izlučna prijava koju je tužilac DOO P.G.I.B. podnio u stečajnom postupku koji se vodi kod Okružnog privrednog suda Doboj pod brojem 60 0 St 028101 19 St, pa se tužiocu priznaje pravo na izlučenje iz stečajne mase i to; **1.** toplo valjana traka u koturu debljine 5,8 mm, količine 14,230 tona; **2.** slitovana toplo valjana traka debljine 5,5 mm, količine 31.400 tone; **3.** toplo valjane cijevi dimenzija 20x20 mm, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 5850 mm, količina 0,469 tona; **4.** toplo valjane cijevi dimenzija fi 40, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 6050 mm, količina 0,804 tona; **5.** toplo valjane cijevi dimenzija 100x100 mm, debljina 5,5 mm, dužina cijevi 12000 mm, količina 18,794 tona; **6.** toplo valjane cijevi dimenzija 100x100 mm, debljina 5,8 mm, dužina cijevi 12000 mm, količina 23,058 tona; **7.** toplo valjane cijevi dimenzija fi 219,1 mm, debljina 5,5 mm, dužina cijevi 12000 mm, količina 16,800 tona; **8.** toplo valjane cijevi dimenzija 30x30 mm, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 7050 mm, količina 0,940 tona; **9.** toplo valjane cijevi dimenzija fi 21,3 mm, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 6000 mm, količina 0,876 tona; i sledstveno tome nalaže tuženom da omogući tužiocu izlučenje pokretnih stvari 1. – 9. i da u tabeli izlučnih povjerilaca ispravi upis tako što će tužioca upisati u tabelu priznatih izlučnih prava, za stvari navedene u tački I izreke ove presude, u roku od 30 dana računajući od dana prijema presude (stav I).

Obavezan je tuženi da tužiocu isplati na ime parničnih troškova iznos od 10.260,00 KM, u roku od 30 dana računajući od dana prijema presude (stav II).

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa (10.260,00 KM) do traženog iznosa od 12.956,00 KM (stav III).

Odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužilac tražio da se utvrdi da je on jedini i isključivi vlasnik pokretnih stvari i to; toplo valjana traka u koturu 14,230 tona, debljine 5,8 mm; slitovana toplo valjana traka 31.400 tone, debljine 5,5 mm; toplo valjane cijevi dimenzija 20x20 mm, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 5850 mm, količina 0,469 tona; toplo valjane cijevi dimenzija fi 40, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 6050 mm, količina 0,804 tone; toplo valjane cijevi dimenzija 100x100 mm, debljina 5,5 mm, dužina cijevi 12000 mm, količina 18,794 tona; toplo valjane

cijevi dimenzija 100x100 mm, debljina 5,8 mm, dužina cijevi 12000 mm, količina 23,058 tona; toplo valjane cijevi dimenzija fi 219,1 mm, debljina 5,5 mm, dužina cijevi 12000 mm, količina 16,800 tona; toplo valjane cijevi dimenzija 30x30 mm, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 7050 mm, količina 0,940 tona; i toplo valjane cijevi dimenzija fi 21,3 mm, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 6000 mm, količina 0,876 tona; i da se utvrdi da pokretne stvari navedene u stavu I izreke ove presude ne čine stečajnu masu u stečajnom postupku koji se vodi pod brojem 60 0 St 028101 19 St (stav IV).

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 60 0 Ps 030074 22 Pž od 12.07.2022. godine, žalba tuženog je odbijena, i prvostepena presuda u pobijanom dosuđujućem dijelu (stav I i II izreke) potvrđena.

Odbijen je zahtjev tuženog za naknadu troškova žalbenog postupka.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova odgovora na žalbu.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tuženi pobija drugostepenu presudu zbog povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači i tužbeni zahtjev tužioca odbije.

Tužilac je dao odgovor na reviziju u kojem tvrdi da revizija nije osnovana i predlaže da se odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovom postupku su zahtjevi tužioca konačno opredjeljeni na ročištu 29.01.2021. godine, kojima je tužilac tražio:

- da se utvrdi da je on jedini i isključivi vlasnik pokretnih stvari i to; toplo valjana traka u koturu 14.230 tona, debljine 5,8 mm; slitovana toplo valjana traka 31.400 tone, debljine 5,5 mm; toplo valjane cijevi dimenzija 20x20 mm, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 5850 mm, količina 0,469 tona; toplo valjane cijevi dimenzija fi 40, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 6050 mm, količina 0,804 tona; toplo valjane cijevi dimenzija 100x100 mm, debljina 5,5 mm, dužina cijevi 12000 mm, količina 18,794 tona; toplo valjane cijevi dimenzija 100x100 mm, debljina 5,8 mm, dužina cijevi 12000 mm, količina 23,058 tona; toplo valjane cijevi dimenzija fi 219,1 mm, debljina 5,5 mm, dužina cijevi 12000 mm, količina 16,800 tona; toplo valjane cijevi dimenzija 30x30 mm, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 7050 mm, količina 0,940 tona; toplo valjane cijevi dimenzija fi 21,3 mm, debljina 1,5 mm, dužina cijevi 6000 mm, količina 0,876 tona;

- da se utvrdi da je osnovan njegov izlučni zahtjev podnijet u stečajnom postupku protiv tuženog, u predmetu broj 60 0 St 028101 19 St i da se utvrdi da pokretne stvari opisane u stavu I tužbenog zahtjeva ne čine stečajnu masu u stečajnom postupku broj 60 0 St 028101 19 St i da se naloži tuženom da mu omogući izlučenje pokretnih stvari iz stava I tužbenog zahtjeva te da u tabeli izlučnih povjerilaca ispravi upis na način što će u odnosu na stvari iz stava I ovog tužbenog zahtjeva izlučni zahtjev tužioca upisati u tabelu priznatih izlučnih prava.

Ocjenom provedenih dokaza nižestepeni sudovi su utvrdili:

- da je nad imovinom tuženog otvoren stečajni postupak rješenjem prvostepenog suda broj 60 0 St 028101 19 St od 17.12.2019. godine; da je tužilac podnio zahtjev za izlučenje i predaju predmetnih pokretnih stvari iz stečajne mase, da je stečajni upravnik osporio zahtjev tužioca, što je potvrđeno rješenjem stečajnog suda od 08.10.2020. godine;

- da su tužilac i prednik tuženog bili u poslovnom odnosu prije otvaranje stečajnog postupka na osnovu Ugovora o preradi toplo valjane trake i hladno valjane trake u šavne cijevi od 23.12.2015. godine, i na osnovu Ugovora o preradi toplo valjane trake u šavne cijevi od

08.01.2016. godine, prema kojim se prednik tuženog obavezao u pogonima u D. preraditi čeličnu toplo valjanu i hladno valjanu traku, koju nabavlja tužilac i koja je njegovo vlasništvo, u šavne cijevi, i isporučiti tužiocu gotov proizvod, a tužilac je bio obavezan dopremiti čeličnu traku na adresu prednika tuženog gdje će se vršiti prerada; ugovoreno je da će se nakon prerade cijevi skladištiti kod prednika tuženog do 120 dana od dana njihove proizvodnje, a kvalitativno i kvantitativno preuzimanje robe će se vršiti u skladištu prednika tuženog; da se tuženi obavezao isporučiti tužiocu 95% cijevi I klase od količine trake koju dopremi tužilac, a ostatak cijevi II i III klase kao i tehnološki otpad nastao u procesu proizvodnje ostaje predniku tuženog; da su stranke zaključile i Ugovor o preradi trake od 28.03.2016. godine, kojim su ugovorena ista prava i obaveze kao i u prethodnim ugovorima i da su sastavni dio ovog ugovora specifikacije i to: prilog 1 u kojem je specificirano navedena toplo i hladno valjana traka prema vrsti trake, debljini, širini i količini, i prilog 2 u kojem je sadržana specifikacija šavnih cijevi prema dimenzijama, debljini i količini;

- da su parnične stranke zaključile Ugovor o uskladištenju od 02.03.2019. godine sa skladišnicom broj ... od 02.03.2019. godine; da je ovim ugovorom ugovoreno da tužilac predaje tuženom na skladištenje robu u periodu od 02.03.2019. godine do prodaje; u priznanici koja je sastavni dio skladišnice navedeni su podaci o robi koje se skladišti kod tuženog i to toplo valjana traka u koturu 14,230 tona, debljine 5,8 mm i slitovana toplo valjana traka 32 tone debljine 5,5 mm, kao i toplo valjane cijevi raznih dimenzija i količine u priznanici razvrstane u 16 tačaka, ukupne količine 75,432 tona; da skladišnica sadrži i založnicu koju su, kao i ugovor o skladištenju, potpisali direktori ugovornih strana;

- prihvatanjem nalaza vještaka ekonomske struke utvrđeno je da je tužilac tuženom isporučio 12.074,35 tone trake radi prerade u cijevi, da je prerađeno 11.975,26 tona trake, a na skladištu tužioca je ostalo 46,23 tona trake koja je čekala preradu, da je od prerađenih 11.975,26 tona trake proizvedeno 11.814,98 tona cijevi I, II i III klase od kojih je, na domaćem i ino tržištu prodano 11.739,46 tona cijevi I, II i III klase, a na skladištu tuženog je ostalo 75,43 tona cijevi II i III klase, da se 46,23 tone trake i 75,43 tona cijevi nalazi u krugu tuženog po osnovu ugovora o skladištenju;

- na temelju nalaza vještaka mašinske struke utvrđen je identitet pokretnih stvari koje su predmet spora bliže označene u izreci prvostepene presude i da se te stvari nalaze u skladištu tuženog, te da se u objektima tuženog, u dva skladišta, nalaze čelične trake u koturu u količini 394.307 kg i šavne čelične cijevi u količini 245.171,40 kg ili ukupno 639.478,40 kg.

Na prednjem utvrđenju prvostepeni sud je zasnovao zaključak da su stranke bile u ugovornom odnosu povodom prerade toplo valjane trake u cijevi, da je tužilac nabavljao traku za preradu, istu isporučivao tuženom te da je tuženi po preradi tužiocu isporučivao cijevi, te da je slijedom toga tužilac vlasnik pokretnih stvari koje su predmet spora u smislu odredbe člana 119. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 124/08, 3/09, 58/09, 95/11, 60/15, 18/16 i 107/19 – u daljem tekstu: ZSP). Nadalje je prvostepeni sud našao i da su parnične stranke, tužilac, kao ostavodavac, i tuženi, kao skladištar, zaključili ugovor o uskladištenju toplo valjane trake i cijevi dana 02.03.2019. godine, i da je tuženi tužiocu izdao skladišnicu u smislu odredbe člana 740. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i „Službeni glasnik RS“ broj 17/93, 3/96, 39/03, 74/04 - u daljem tekstu: ZOO), da se skladišnica sastoji od priznanice i založnice (član 741. ZOO) koje su uredno potpisane i da ugovor o uskladištenju obavezuje stranke i služi kao dokaz o identitetu stvari koje su predmet spora. Slijedom toga prvostepeni sud nalazi da je u smislu odredbe člana 91. Zakona o stečaju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 16/16) osnovan zahtjev tužioca za utvrđenje izlučnog prava na stvarima koje su predmet spora. Na ovim razlozima temelji se odluka kojom je usvojen tužbeni zahtjev tužioca.

Prvostepeni sud je obrazložio da je o pravu vlasništva na pokretnim stvarima čije se izlučenje traži odlučio kao prethodnom pitanju u smislu odredbe člana 12. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), pa je zbog toga odbio tužbeni zahtjev tužioca kojim je tražio da se utvrdi da je on jedini isključivi vlasnik predmetnih pokretnih stvari, smatrajući da tužilac nema pravni interes za donošenje takve odluke, te da nema pravni interes za donošenje odluke o zahtjevu da pokretne stvari ne ulaze u stečajnu masu.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenične i pravne zaključke prvostepenog suda, i našao da prvostepena presuda nije zahvaćena povredama postupka na koje je ukazala žalba, te je žalbu tuženog odbio i prvostepenu presudu u pobijanom dosuđujućem dijelu odluke o tužbenom zahtjevu potvrdio.

Nižestepene odluke su pravilne iz slijedećih razloga.

Odredbom člana 91. stav 1. ZS propisano je da lice koje ima pravo na izdvajanje stvari koja ne pripada stečajnom dužniku (izlučni povjerilac) nije stečajni povjerilac i pravo tog lica na izlučenje predmeta utvrđuje se prema posebnim propisima.

Izlučno pravo u smislu naprijed citirane odredbe ZS je pravo koje ovlašćuje svog nosioca (izlučnog povjerioca) da od stečajnog dužnika zahtijeva da se iz stečajne mase izdvoji i da mu se preda određeni predmet ako on ne spada u stečajnu masu i ako dokaže da ima valjan pravni osnov na kojem temelji svoj zahtjev za njegovo izdvajanje, najčešće se radi o pravu svojine, ali se izlučni zahtjev može temeljiti i na obligacionom pravu koje proizilazi iz ugovora (napr. ugovor o: ostavi, djelu, otpremi, prevozu, komisionu i sl.).

Pravo na izdvajanje predmeta izlučnog prava utvrđuje se prema pravilima koja važe za ostvarenje tih prava izvan stečajnog postupka. Shodno tome stečajni postupak ne tiče se izlučnog povjerioca, on svoja prava ostvaruje kao da stečajni postupak nije ni otvoren. Izlučni povjerioci dužni su obavijestiti stečajnog upravnika o svom izlučnom pravu, pravnoj osnovi izlučnog prava i označiti predmet na koji se njihovo izlučno pravo odnosi, odnosno u obavijesti označiti pravo. Ukoliko stečajni upravnik odbije takav zahtjev za izlučenje, izlučni povjerilac ima pravo pokrenuti parnicu radi ostvarenja svog prava.

Prema činjeničnim navodima tužbe i zahtjevu koji je istaknut u tužbi i konačno na ročištu za glavnu raspravu dana 29.11.2021. godine, tužilac je predmetnom tužbom tražio utvrđenje izlučnog prava koju temelji na ugovoru o uskladištenju koji su zaključile parnične stranke dana 02.03.2019. godine (kako to izričito stoji u činjeničnim navodima tužbe).

Pored ovog zahtjeva tužilac je istakao i zahtjev da se utvrdi da je on vlasnik stvari koje su bile predmet ugovora o uskladištenju, koji se temelji na poslovnom odnosu stranaka utemeljenom na ugovorima o preradi toplo i hladno valjane trake. Ovaj zahtjev je odbijen i nije predmet pobijanja u žalbenom i revizionom postupku.

Prvostepeni sud je odlučujući o zahtjevu za izlučenje, koji je postavio tužilac na ročištu 29.01.2021. godine, intervenisao, na način da je iz činjenica koje je tužilac naveo u tužbenom zahtjevu (da je osnovan izlučni zahtjev [...] i da se naloži tuženom da omogući tužiocu izlučenje pokretnih stvari [...]) formulisao pravo na izlučenje stvari koje je tužilac označio u tužbenom zahtjevu.

Drugostepeni sud je našao da prvostepena presuda, u žalbom tuženog pobijanom dosuđujućem dijelu, nije zahvaćena povredom postupka iz člana 209. stav 2. tačka 11. ZPP i da iz

postavljenog zahtjeva proizilazi da je predmet spora izlučno pravo tužioca o kojem je u granicama zahtjeva odlučio prvostepeni sud.

S obzirom na činjenične navode tužbe, postavljeni tužbeni zahtjev i sadržaj izreke prvostepene presude, stanovište drugostepenog suda o tome da zahtjev nije prekoračen utemeljeno je je na pravilnoj primjeni odredbe član 91. stav 1. ZS i odredbe člana 53. stav 2. tačka 1. i 2. ZPP.

Nižestepeni sudovi, usvajajuću odluku o izlučnom zahtjevu, temelje na pravilima stvarnog prava (član 119. ZSP). Kako se izlučni zahtjev tužioca temelji na ugovoru o uskladištenju koji su zaključile parnične stranke, relevantan materijalno pravni propis za odluku o tom zahtjevu su odredbe ZOO kojima je regulisan ovaj ugovor.

Ugovor o uskladištenju definisan je odredbom člana 730. ZOO. U smislu navedene odredbe materijalnog prava uskladištenje je ostava u privrednim odnosima, a ugovorom se skladištar obavezuje da primi i čuva određenu robu, da je preda na zahtjev ostavodavca ili drugog ovlaštenog lica. Predmet ostave može biti bilo koja pokretna stvar, osim one čije je uskladištenje zakonom zabranjeno. Ostavodavac može predati na čuvanje i tuđu stvar. Ugovor o uskladištenju je dvostrano obavezujući, teretan i neformalan ugovor (može biti zaključen i usmenom saglasnošću volja ostavodavca i skladištara).

Prema odredbi člana 740. ZOO, skladišnica je hartija od vrijednosti kojom skladištar potvrđuje da je od ostavodavca primio na čuvanje robu koja je u toj pismenoj ispravi naznačena i obavezuje se da će tu robu predati licu koje se legitimise kao zakoniti imalac skladišnice. Skladišnica se sastoji od priznanice i založnice (član 741. stav 1. ZOO). Svaki od tih dijelova ima posebnu funkciju u pravnom prometu i mogu se odvojeno prenositi indosamentom. Stavom 2. navedene odredbe ZOO propisani su bitni elementi skladišnice i založnice, dok je stavom 3. propisano da se ovi dokumenti moraju pozivati jedan na drugi. Osnovno pravo imaoca skladišnice je pravo da od skladištara zahtijeva predaju robe označene u skladišnici (član 743. stav 1. ZOO).

Prema utvrđenju nižestepenih sudova parnične stranke su zaključile Ugovor o uskladištenju od 02.03.2019. godine. Ovim ugovorom je ugovoreno da tužilac predaje tuženom na skladištenje robu u periodu od 02.03.2019. godine do prodaje. Tuženi je tužiocu, na temelju ovog ugovora, izdao skladišnicu broj ... od 02.03.2019. godine. U priznanici koja je sastavni dio skladišnice navedeni su podaci o robi koje se skladišti kod tuženog i to toplo valjana traka u koturu 14,230 tona, debljine 5,8 mm i slitovana toplo valjana traka 32 tona, debljine 5,5 mm, kao i toplo valjane cijevi raznih dimenzija i količina, u skladišnici pobrojane i opisane u 16 tačaka, ukupne količine 75,432 tona. Skladišnica sadrži i založnicu, te je, kao i ugovor o skladištenju, ovjerena pečatom tužioca i tuženog i potpisana od strane direktora ugovornih strana.

Vještačenjem po vještaku ekonomske struke utvrđeno je da je na skladištu tuženog ostalo 75,43 tona cijevi II i III klase, da se 46,23 tona trake i 75,43 tona cijevi nalazi u krugu tuženog po osnovu ugovora o skladištenju.

Vještačenjem po vještaku mašinske struke utvrđeno je da se u skladištima tuženog nalazi čelična traka u koturu u količini 394.307 kg (394,31 tona) i šavne čelične cijevi u količini 245.171,40 kg (245,17 tona) ili ukupno 639.478,40 kg (639,47 tona).

Vještak mašinske struke je utvrdio da se u skladištu tuženog nalazi toplo valjana traka u koturu 14,230 tone, čiji identitet i količina odgovara sadržaju skladišnice. Vještačenjem je utvrđeno da

se u skladištu tuženog nalazi 31,400 tona slitovane toplo valjane trake debljine 5,5 mm, a prema skladišnici uskladišteno 32 tone ove trake. Prema nalazu vještaka u skladištu tuženog se nalaze i čelične cijevi koje su u skladišnici opisane u tački 1, 2, 4, 6, 9, 14 i 16, s tim što je vještak našao manju količinu cijevi iz tačke 1 skladišnice (u skladišnici 1,017 tona, a u skladištu 0.469 tona), te manju količinu cijevi iz tačke 2 skladišnice (u skladišnici 2,397 tona, a u skladištu 0,804 tona), te manju količinu cijevi iz tačke 16 skladišnice (u skladišnici 0,989 tona, a u skladištu 0,896 tona).

Navedene stvari u nalazu vještaka mašinske struke opisane su po vrsti i količini i prikazane na fotografijama koje su sastavni dio nalaza. Prema nalazu vještaka stvari (roba) u skladištu tuženog nema uopšte ili nema potpune deklaracije, pa je vještak identitet iste utvrđivao pregledom i odgovarajućim mjerenjem prema pravilima struke. Nalaz vještaka mašinske struke u pogledu identiteta stvari nije suprotan sadržaju skladišnice, kao ni drugim dokazima izvedenim u ovom postupku, pa je pravilno stanovište nižestepenih sudova na temelju kojeg je ovaj dokaz prihvaćen u cijelosti kao potpun i pravilan.

Prema odredbi člana 734. ZOO, skladištar je, u načelu, dužan da zasebno čuva svaku uskladištenu stvar. On ne smije miješati uskladištene stvari, čak i kad su u pitanju zamjenljive stvari. Svaki ostavodavac ima pravo da zahtijeva od skladištara da mu preda upravo one stvari koje je predao na uskladištenje, a skladištar je dužan izdvojiti pomiješane stvari radi predaje ostavodavcu i za to mu ne treba saglasnost niti odobrenje trećih lica.

Shodno navedenom, nisu osnovani prigovori tuženog na nalaz i mišljenje vještaka mašinske struke, te u smislu odredbe člana 7. stav 1. i člana 123. stav 1. ZPP u vezi sa članom 734. ZOO, nisu dokazane tvrdnje tuženog iznesene tokom postupka i u reviziji o tome da stvari koje su predmet spora pripadaju trećem licu A. d.o.o.).

Stvari koje su označene u tužbenom zahtjevu po identitetu odgovaraju sadržaju skladišnice, koja je sačinjena saglasno odredbi člana 741. ZOO. Skladišnica je hartija od vrijednosti, priznanica i založnica sadrže bitne elemente te su ovjerene pečatom tuženog i potpisane od strane direktora tuženog, pa predmetna skladišnica u formalno pravnom smislu predstavljaju valjanu ispravu. Skladišnica je privatna isprava koju prema odredbi člana 740. ZOO izdaje skladištar na zahtjev ostavodavca. Stoga je tuženi, u smislu odredbe člana 7. stav 1. i 123. stav 1. ZPP u vezi sa članom 740. ZOO bio dužan dokazati tvrdnju koju ističe tokom postupka i u reviziji da skladišnicu za tuženog nije potpisalo ovlašteno lice.

Ovaj sud prihvata stanovište nižestepenih sudova o tome da se odredba člana 111. ZS odnosi na sticanje razlučnog prava, pa nije osnovana reviziona tvrdnja da ugovor o uskladištenju, koji su zaključile stranke, u smislu navedene odredbe materijalnog prava nema pravnog dejstva.

Stvari, bliže označene u izreci prvostepene presude, tužilac je predao tuženom na temelju ugovora o uskladištenju, kao ostavodavac koji je imalac skladišnice, iste su u posjedu tuženog, nad imovinom tuženog je otvoren stečajni postupak, pa su ispunjeni uslovi iz odredbe člana 743. stav 1. u vezi sa članom 740. i 730. ZOO, a sve u vezi sa članom 91. stav 1. ZS da se usvoji tužbeni zahtjev tužioca za utvrđenje njegovog izlučnog prava na tim stvarima.

Ostali revizioni navodi nisu od odlučnog značaja za odluku o revizijom pobijanom dijelu nižestepenih presuda.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić